

LUST, LAST EN LIEFDE-(LOOSHEID)

Blijspel in drie bedrijven

door

HANS HILBERINK

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LUST, LAST EN LIEFDE-(LOOSHEID)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS HILBERINK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Marja-Wiedebroeck- Vrouw des huizes

Berthran-Wiedebroeck - Man des huizes / Bert-Jan Patreischen

Sandra - Loopt stage bij de fam. Wiedebroeck

Hugo Bedijver - Huisvriend van de familie / Nellie Zwaagenzuur

Henk Middag - Buurman

Betsy Middag - Buurvrouw

Meneer Janssen - Hoteleigenaar

Nicolle - Vriendin van Marja/ Marcol Patreischen

Marcol Patreischen (Nicolle)

Bert-Jan Patreischen (Berthran)

Nellie Zwaagenzuur (Hugo)

Voor **4** dames en **4** heren: Waar bij komt een dubbelrol voor dame.
Waar bij komt een dubbelrol voor twee heren.

DECOR:

Betreft een woonkamer, waarin de achterwand een buitendeur en een raam rechts naar de deur (alles vanuit de zaal gezien) zijn gevestigd. Aan beide zijkanten een deur in het midden. Onder het raam b.v. een ladekastje voor bestek en tafelkleden. Aan de linkerkant, rechts naast de deur twee losse stoelen om tijdens het diner bij te schuiven. Centraal op het toneel een eethoek met vier stoelen. Indien mogelijk qua ruimte is een tweezits bank een aanbeveling. Verdere aankleding naar eigen inzicht van de regisseur!

Er wordt gebeld en op de ramen geklopt, dit wordt enkele keren herhaald totdat de vrouw des huizes opkomt in slaperige toestand. Voor de deur staat Hugo met koffer hij probeert zijn handelswaar aan de man (vrouw) te brengen (Het is vrijdag ochtend)

EERSTE BEDRIJF

Marja: *(komt op)* Ja, ja, ja! Waar is de brand? Een mens kan zich 's ochtends niet eens fatsoenlijk aankleden. Het moet toch niet gekker worden. *(kijkt door het raam)* Wie bent u en wat wilt u van mij op dit vroege uur? *(Opent de deur)*

Hugo: Ik wilde vragen of u met mij de koffer in wilde duiken. *(Marja gooit met een harde knal de deur in het slot en gaat met de rug tegen de deur staan om even op adem te komen)*

Marja: *(praat in haarzelf)* Foei, Foei! Is me dat wakker worden. Zo'n verzoek krijg je niet elke morgen voor acht uur!

Marja: Ik! Met jou de koffer in duiken. Als je niet snel maakt dat je weg komt dan bel ik de politie! Is dat duidelijk? Ga iemand anders maar vermaken met die smerige vieze praatjes van je!

Hugo: Maar het is niet wat u denkt, dat u denkt dat het is, mevrouw! Als u me binnenlaat zal ik u alles uitleggen.

Marja: Oké! Maar alleen op mijn voorwaarden. Je gaat nu twee stappen achteruit en je telt hardop!

Hugo: Een en....twee!

Marja: Nu doe je beide handen op de rug!

Hugo: Een,....en twee!

Marja: Deze hoefde je niet te tellen, stommeling! Je hebt er toch maar twee!

Hugo: Ik dacht ik neem het zekere voor het onzekere. Om u te overtuigen dat ik hier niet ben met verkeerde bedoelingen.

Marja: Nu omdraaien en met de rug naar de deur toe gaan staan. Ik open nu langzaam de deur en op mijn teken kom je stap voor stap naar binnen toe Is dat duidelijk?

Hugo: Volkomen duidelijk, mevrouw!

Marja: *(loodst hem naar binnen)* Achteruit, nog een stukje achteruit, nu een beetje naar rechts, weer een beetje achteruit...en stop!! En nu op je knieën! *(Hugo gaat langzaam op zijn knieën)* Het mag best een beetje vlugger! Ik heb niet de hele ochtend. Ik bel nu de politie en dan zit je binnen een half uur op water en brood.

Hugo: *(smeekt)* Alstublieft, mevrouw doet u dat niet. Ik smeeik het u op mijn knieën!

Marja: Veel anders kun je op dit moment ook niet, is het wel? Maar

waarom zou ik niet bellen? Iemand die je zo op de vroege ochtend, zo een luguber aanzoek doet verdient het om opgesloten te worden.

Hugo: Maar geef me alstublieft de gelegenheid, voordat u gaat bellen om mijn verhaal te doen. Dan weet ik zeker dat u er heel anders over denkt.

Marja: Vooruit dan maar! Iemand die zichzelf zo in de nesten werkt, moet ook de kans krijgen om zich er weer uit te werken. Maar ik zeg je een ding. Een verkeerde beweging en ik ga alsnog de politie bellen.

Hugo: Mag ik er dan wel even bij gaan zitten, mevrouw?

Marja: Je mag er bij gaan zitten, maar houd wel een beetje afstand. En vertel me dan maar eens wat een man bezielt om aan een voor hem totaal vreemde vrouw te vragen of zij met hem de koffer in wil duiken .

Hugo: Het is niet de koffer die u voor ogen had, mevrouw! De koffer waardoor al deze commotie is ontstaan staat buiten op de stoep. En met u goedvinden pak ik hem er even bij. Dan zal er denk ik een heleboel duidelijk worden. Staat u mij toe? (*wijst naar de buiten deur*)

Marja: Als je het met zoveel overtuiging brengt sta ik het toe. (*Hugo haalt de koffer van buiten en legt deze op de tafel*) Ik hoop maar dat middels deze koffer alles duidelijk gaat worden. Ik zou zeggen steek van wal.

Hugo: Laat ik dan maar bij het begin beginnen. Door mij eerst eens even aan u voor te stellen. Mijn naam is Hugo Bedijver. Een startende zelfstandige ondernemer.

Marja: Een startende ondernemer nog wel!

Hugo: Ik ben namelijk een hele tijd werkloos geweest en wel zo lang dat ik op het punt stond in de bijstand terecht te komen.

Marja: Maar dat heb je nog net weten te voorkomen, meneer Bedijver?

Hugo: Hugo,... zegt u maar Hugo! Ik ben niet zo van dat ge- meneer.

Marja: Maar wat heeft dat alle maal met deze koffer te maken, Hugo?

Hugo: Met deze koffer mevrouw, hoop ik weer een financieel onafhankelijk bestaan op te kunnen bouwen. Deze koffer heb ik namelijk van mijn oudoom gekregen. Hij vertelde mij dat er in deze koffer het een na oudste beroep ter wereld zat. En dat hij daarmee jaren lang zijn boterhammen had verdient. Maar deze koffer heeft niet alleen maar mooie kanten.

Marja: Dat zou je zo niet zeggen. Ik heb alleen nog maar de positieve

geluiden van deze koffer gehoord. Ik wil nu ook wel graag weten wat deze koffer van je oudoom s'morgens om acht uur bij mij op de tafel moet! Daarvoor zit je hier toch?

Hugo: Inderdaad, ik moet me aan mijn verhaal houden. Deze koffer heb ik nu bijna twee weken en hij is gevuld met van alles en nog wat, zoals elastiek in alle kleuren en maten. Brij en naaigaren, lange onderbroeken voor de mannen, knopen en spelden voor de dames. Kijkt u zelf maar (*opent de koffer*) en al deze producten probeer ik zoveel mogelijk aan de man en aan de vrouw te brengen. Maar de laatste dagen valt de verkoop zo erg tegen dat ik toen bij mezelf dacht ik moet er een ijs brekertje tegen aan gooien met een beetje humor. En zie hier het resultaat!

Marja: Wat een verhaal zeg. Maar aan de andere kant is het ook wel weer zo, welke man vraagt aan een dame of zij met hem de koffer in wil duiken. Afgezien nog van het formaat van de koffer. (*Lacht er om*)

Hugo: Gelukkig kunt u er nu weer om lachen mevrouw. Ik hoop dat ik dit vroeg of laat nog eens goed kan maken. Het zou me in alle bescheidenheid een grote eer zijn om iets nuttigs voor u terug te kunnen doen

Marja: Om toch ergens te beginnen mag je mij wel bij mijn voornaam noemen. Dat maakt het allemaal wat laagdrempeliger. Vind je ook niet, Hugo?

Hugo: Dat vind ik een prima idee...eh.

Marja: Sorry! Marja,... Marja Wiedebroeck voor de volledigheid.

Hugo: Maar nu ik hier toch ben wil ik toch van de gelegenheid gebruik maken en je voor de tweede keer te vragen om toch mijn koffer in te willen duiken om te kijken of er iets bij zit waarvan je denkt dat zou ik nog wel kunnen gebruiken.

Marja: Dat is me toch ook wat. Ik zou het zo niet weten, je overvalt me hier een beetje mee. Maar ik wil er wel over nadenken. Wie weet kunnen we in de toekomst wel iets voor elkaar betekenen.

Hugo: Ik geef je op voorhand al een flinke korting!

Marja: Dit zou ik niet kunnen accepteren Hugo! En zeker niet van iemand die bijna dag en nacht alle eindjes aan elkaar probeert te knopen. Mijn man en ik hebben een goed inkomen en zijn daarom financieel geheel onafhankelijk.

Hugo: Mag ik vragen wat jou man en jij voor de kost doen? Of wil je daar liever niet over praten, Marja?

Marja: Liever niet nee, ik gooi namelijk niet graag ons privé leven te grabbel op straat!

Hugo: Ik wil ook niet te weten wat jullie verdienen! Alleen maar wat

jullie beroeps matig doen.

Marja: Dat zou mooi worden ook! Als ik jou zou gaan moeten vertellen wat ons maand inkomen zou zijn. Zulke dingen bespreek ik nog niet eens met mijn beste vriendin. Laat staan met een wild vreemde als jij!

Hugo: Ik hoop niet dat ik die illusie heb gewekt, het lag in ieder geval niet in mijn bedoeling. Want er is maar een ding belangrijk voor mij. Eigenlijk twee!

Marja: En dat zijn?

Hugo: Om te proberen zo gauw mogelijke financieel onafhankelijk te worden. En om op korte termijn nog eens de liefde van mijn leven te mogen ontmoeten. Want dat maakt s' avonds het afwassen wel weer een stuk aangenamer.

Marja: Volgens mij ben je een enorme romanticus. Maar laat me je een ding meegeven op jou zoektocht naar het ultieme geluk. Dat niet alles in het leven draait om geld en liefde.

Hugo: Zo naïef ben ik nu ook weer niet. Maar als je geen doel hebt om naar toe te streven, stelt het leven op den duur ook geen reet meer voor!

Marja: Hier ben ik het helemaal mee eens en ik begin me steeds meer te realiseren dat je helemaal niet diegene bent, dat ik dacht die je was. Mijn excuus hiervoor! Ik zal het goedmaken, *(Hugo komt met zijn wang dichterbij Marja om haar goedmaker in ontvangst te nemen)* door Sandra even een kopje koffie te laten brengen *(staan)* Ik ben zo terug *(af naar keuken)*

Hugo: *(Wrijft langs zijn wang)* Oh, bedoelde jij dat? *(intussen ruimt Hugo de koffer van tafel en zet deze in een hoekje, daarna Marja op)*

Marja: Zo! De koffie wordt gezet. Sandra komt ze zo brengen. Ik was er ook wel aan toe moet ik zeggen. En jij Hugo?

Hugo: Ja, heerlijk. Zo'n kopje koffie als goedmakertje zal er wel ingaan! Maar vertel, is Sandra jullie dochter?

Marja: Nee! Sandra is niet onze dochter. Sandra is onze au pair! Dit brengt mij toch ongewild terug naar jou vraag! Wat wij beroeps matig aan het doen zijn.

Hugo: Je hoeft het niet te vertellen als je niet wil!

Marja: Wij zijn namelijk een verlengstuk van de landelijke horeca en hotelopleidingen gevestigd te Apeldoorn.

Hugo: Hoe moet ik dat dan zien, worden hier de examens afgenomen?

Marja: Nee! Integendeel. Je moet het min of meer zien als een stageplek voor eindejaars- leerlingen die vlak voor hun examens

staan en nog graag wat praktijk ervaringen op willen doen. Ik zelf heb tijdens en na mijn studie in totaal nog vijf jaar in hotel "Wolvenoord" gewerkt hier een eindje verderop. En met de eigenaar meneer Janssen, onderhouden we nog steeds goede zakelijke contacten. Aan hem hebben we ook deze stageplek te danken. Snap je?

Hugo: *(Sandra komt op met de koffie)**(Hugo zingt dan)* Het aroma komt je tegemoet zodra je....

Sandra: Goede morgen, mevrouw! *(zet de kopjes op tafel)* Alstublieft! Kan ik verder op dit moment nog iets voor u betekenen, mevrouw?

Marja: Nee, op dit moment even niet. Dank je wel, Sandra!*(Sandra wil af gaan)* Wacht even, Sandra, kom eens hier. Ben je niet wat vergeten?

Sandra: Ik zou het niet weten, mevrouw!

Marja: Zal ik het je dan maar vertellen! Je bent hier ten slotte om te leren. Als eerste ben je vergeten om meneer hier aan te spreken. En ten tweede wil ik graag dat je de koffie uit serveert en niet zomaar op de tafel zet. Het zijn maar kleine dingetjes maar toch wil ik graag dat je het onthoud.

Sandra: Hoe stom kon ik zijn om dat te vergeten. Het gaat me niet weer gebeuren

mevrouw! Dat beloof ik u.*(wil af gaan)* Oh, ja! Goede morgen meneer! *(af)*

Hugo: Nu begrijp ik ook de functie van dit stage adres. Hier wordt de daad bij het woord gevoegd. En in jou geval Marja kun je spreken van het "woord bij de daad" voegen.

Marja: Exact! Iemand gelijk op z'n fouten wijzen leert het beste is mijn ervaring.

Hugo: Maar je moet er wel voor in de wieg zijn gelegd. Zo kordaat en toch ook weer zo subtiel optreden is maar voor weinigen weggelegd. Ik zou zeggen petje af.

Marja: Kom, kom, Hugo! Ik doe gewoon mijn werk. Maar eerlijk gezegd ben ik wel een klein beetje gevlid. Ik ben dit namelijk niet zo gewend, mijn man is niet zo scheutig met het geven van complimentjes.

Hugo: Nu we het er toch over hebben, Marja! Is jou man ook werkzaam in de horeca?

Marja: Ja en nee! Nee, in die zin dat mijn man in de bediening zou werken. En ja! Mijn man is freelance hotelmanager en interim directeur bij verschillende hotelketens in binnen en buitenland. Momenteel zit hij in "Holiday Inn." Het bekende Congres- Center van Praag. Om daar een congres bij te wonen. Dit gaat nog het

hele weekend duren.

Hugo: Vindt je dat dan niet vervelend zo'n heel weekend alleen zonder je man. Ik zou me zo kunnen voorstellen dat wanneer je twee weekenden achter elkaar s 'avonds alleen op de bank zou zitten er enorm van zou balen.

Marja: Weet je, Hugo! Nu kan ik wel zeggen dat ik er aan gewend raak. Laat ik je een ding vertellen! Het went nooit!!

Hugo: Ik zou je man best wel eens willen ontmoeten. Alleen al omdat ik benieuwd ben welk karakter en welke persoonlijkheid er schuil gaat achter de man waarop jij verliefd bent.

Marja: Het klinkt misschien vreemd wat ik nu ga zeggen. Maar zo interessant is mijn man nu ook weer niet. Het is een goeie kerel daar niet van! Maar om nu te zeggen dat hij vreemde mensen gelijk imponeert, nee!

Hugo: (*schuift richting Marja*) Ik merk aan je dat je het er moeilijk mee hebt om over je man te praten.

Marja: Jazeker heb ik daar moeite mee! Maar ik weet nu niet of ik hier wel dieper op in moet gaan. Het lijkt me eerlijk gezegd geen geschikt moment, temeer omdat ik jou hier niet goed genoeg voor ken.

Hugo: Maar er valt dus wel wat te bepraten? Alleen niet met mij!

Marja: Zulke dingen bespreek ik over her algemeen met mijn vriendinnen en niet zomaar met een wildvreemde. Soms moet je dingen niet aan de grote klok hangen die andere mensen niet aangaan.

Hugo: Ik vind dit een heel nobel streven van jou, Marja. En het siert je enorm. Die kerel van jou mag zijn handen dicht knijpen, met zo'n vrouw! Ik zou er tenminste een moord voor doen voor zo'n vrouw als jij!

Marja: (*schrikt*) Je denkt daarbij toch niet gelijk aan mijn man?

Hugo: (*nonchalant*) Het kan soms heel inspirerend werken als je iemand op een idee brengt!

Marja: Wat is dit nu weer voor een onbenullige opmerking? Misschien had ik maar beter wel de politie kunnen bellen Of was je dat moment alweer vergeten? Op een paar kleine dingetjes na zijn mijn man, Berthran en ik best tevreden met elkaar. En zijn dan ook alweer bijna dertig jaar getrouwd.

Hugo: Maar, Marja? Is dit dan je tweede huwelijk al?

Marja: Tweede huwelijk? Hoe kom je daar bij, zie ik er dan zo oud uit?

Hugo: Nee, dat niet! In tegendeel zelfs. Maar omdat je zei, dat je bijna "alweer" dertig jaar getrouwd was. Vandaar! (*met de klemtoon*)

op ALWEER)

Marja: Gaan we nu ook nog bij de hand lopen doen? Denk ervan wat je ervan wil denken, maar ik ben best trots op dertig jaar huwelijk! Dit is niet voor iedereen weggelegd, "Meneertje vrijgezel"! Steek dat maar in je zak! Als je er om vraagt kun je het krijgen ook!

Hugo: Het is helemaal niet mijn bedoeling om je te kwetsen, Marja. En met je huwelijk wil ik me al helemaal niet bemoeien. Dat zit helemaal niet in mijn aard. Want iemand die deze sport niet bedrijft, moet zich ook niet met de spelregels bemoeien.

Marja: Ik ben blij dat jij het zelf zegt. Anders had ik het moeten doen.

Hugo: *(ongemakkelijk)* Af en toe kan ik wel eens wat lomp uit de hoek komen, maar mijn eigen omgeving schopt me dan zo weer terug in diezelfde hoek. Maar ik denk dat ik maar eens weer moet gaan. De plicht roept, Marja!

Marja: *(lichte paniek)* Nu al!! Ik bedoel! Ik heb je nog helemaal geen tweede kopje koffie aan geboden. Neem me niet kwalijk, Hugo! Ik ga dit gelijk even regelen. Vijf minuten heb je toch nog wel? *(staat op en gaat met de kopjes naar de keuken)*

Hugo: *(in zich zelf pratend)* Best een aardige vrouw en ze ziet er ook best wel goed uit, tenminste voor zover ik het kan bekijken. *(dromerig)* Als er ooit een vrouw op mijn pad zou komen, zou het best wel zoiets mogen zijn. *(intussen komt Marja op)*

Marja: Wat voor iets zou het best wel mogen zijn, Hugo? *(geeft de koffie)* Alstublieft!

Hugo: Dank je! Ach nee, niets bijzonders. *(stamelend)* Ik..hè..ik dacht bij mezelf als ik ooit...hè...Als ik ooit nog eens een huis zou kunnen kopen, dan zou het een huis als dit moeten worden.

Marja: Ik hoop dat jou droom ooit eens uit zal komen. Maar dan heb je nog wel een hele lange weg te gaan. Zonder mij negatief uit te drukken.

Hugo: In zekere zin wel! Niet iedereen staat me met open armen bij de voordeur op te wachten. Integendeel! Er zijn er méér die de deur voor je neus dicht gooien dan die je binnen laten.

Marja: Er schiet me nu ineens wat te binnen. Ik heb boven namelijk nog een adressenboekje liggen waarin namen van mensen staan die onlangs weer hun pas gerenoveerde woning hebben betrokken.

Hugo: Dat zou mooi zijn. Van zulk soort mensen moet ik het eigenlijk hebben. Die hebben meestal nog wel van alles nodig om hun woning opnieuw te kunnen inrichten. Ik zal je er eeuwig dankbaar voor zijn, Marja!

Marja: *(gaat staan)* Als je nog een klein momentje hebt ga ik het voor

je pakken. Ik ben zo terug *(af)*(Sandra op met beker melk, jus en twee broodjes)

Sandra: Mevrouw! Ik heb hier u ontbijtje! Ik zag dat u nog niet had ontbeten. *(ziet dat mevrouw er niet is)*(schrikt een beetje van Hugo)
Oh,..eh, meneer u bent er nog zie ik! Heeft mevrouw u nog geen kamer aan gewezen? Of is ze daar nu mee bezig?

Hugo: Nee, die mevrouw van jou is daar niet mee bezig. En weet je waarom niet?

Sandra: *(verbaast)* Ik zou het niet weten meneer!

Hugo: Omdat ik niet heb gereserveerd!

Sandra: O, neemt u mij niet kwalijk, ik dacht dat u was gestuurd door "hotel Wolvenoord". Dat gebeurt namelijk nog al eens wanneer zij volgeboekt zijn. En misschien vroeg ik het ook wel vanwege die koffer die daar staat. *(Wijst naar koffer)*

Hugo: Die koffer daar, heeft het wel mogelijk gemaakt dat ik nu hier zit. Maar van een overnachting is tot op heden nog geen sprake! Maar wat niet is, kan nog komen!

Sandra: Alles kan meneer! Wenst meneer nog een kopje koffie?

Hugo: Nee! Dankjewel, Sandra! Ik wilde net weggaan. Maar die mevrouw van jou wilde mij nog een dienst bewijzen. En die is ze nu even aan het ophalen. Ik weet alleen niet waar ik dat aan te danken heb. Ik heb haar namelijk nogal erg laten schrikken vanmorgen.

Sandra: Zijn jullie familie van elkaar of zo, of goeie kennissen?

Hugo: Nee, helemaal niet! Hoezo vraag je dat?

Sandra: Als iemand zo lang bij mevrouw heeft zitten praten dan moet het wel bijna familie zijn. Want vreemde mensen laat ze niet zo gauw toe tot haar privéleven. En zeker niet nu haar man in het buiten verblijft!

Marja: *(komt op met het boekje)* Ik had het beter verstopt dan ik dacht. Maar ik heb het gevonden. Oh, dag Sandra!

Sandra: Dag, mevrouw! Ik zag in de keuken dat u nog geen ontbijtje had genomen en daarom heb ik het hier maar naar toegebracht. Misschien was u wel bezig met de administratie en zoals gewoonlijk vergeet u dan wel eens te ontbijten.

Marja: Dat overkomt me inderdaad nog wel eens. *(tot Hugo)*Maar dan hebben we altijd nog onze zorgzame Sandra.. "Inn The house". Weet je, Sandra! Ik had Hugo dit adressenboekje beloofd. Wie weet kan hij er wat mee en komt het van pas bij het opzetten van zijn eenmansbedrijfje.

Sandra: Hugo? Wat spannend allemaal. Het is nu al Hugo! Mag ik dan u bruidsmeisje zijn, mevrouw?

Marja: Bruidsmeisje? Wat zeg je nu voor gek! Waar komt dit rare idee van jou zo opeens vandaan.

Sandra: Omdat u normaal met vreemde mannen nooit langer dan vijf minuten aan een tafel zit te praten. Toen dacht ik bij mezelf, of het is familie, of ze is opnieuw verliefd aan het worden. Grapje!! Ik plaag u maar een beetje.

Hugo: (*ongemakkelijk*) Ik denk dat het nu echt tijd wordt om op te stappen. Want voordat ik het in de gaten heb sta ik in mijn slipjas voor het altaar!

Marja: (*tot Sandra*) En hoor eens even wie of het zegt!

Sandra: Ja, ik hoor het. En dan de manier waarop hij het zegt. Als je niet beter wist, zou je het ook nog gaan geloven!

Hugo: (*staat op*) Nu wordt het echt tijd om te gaan. (*pakt koffer en wil gaan*) Ik heb nog een klein vraagje, Marja! Zou jij voor mij niet een goed woordje kunnen doen bij meneer Janssen van hotel Wolvenoord. Je zei dat je hem goed kende en zeg hem maar dat ik erg handig ben, al zeg ik het zelf. En vieze handen ga ik ook niet uit de weg.

Marja: Ik spreek hem inderdaad regelmatig. Als ik er aan denk zal ik het er met hem eens over hebben.

Hugo: Hartelijk dank voor jullie gastvrijheid. En doe vooral geen dingen die ik ook niet zou doen. Ik groet jullie! (*af via buitendeur, laten Hugo beiden uit en moeten om hem lachen*)

Sandra: Waar heeft u deze figuur opgedoken, Mevrouw? Wat een vrolijk type zeg. Ik heb hem nog maar vijf minuten gesproken en ik mag hem nu al!

Marja: Dat is bij mij nu ook wel wat aan het veranderen. Maar daar leek het in het begin totaal niet op. Hij wilde namelijk gelijk met me de koffer in duiken. Maar achteraf bleek het allemaal op een misverstand te berusten. Ik kreeg later zelfs een beetje medelijden met hem, (*gaan beiden zitten*)

Sandra: Eerst dacht ik dat hij familie of een goede kennis van u was, mevrouw en dat hij hier zou blijven overnachten, gezien zijn koffer die hij bij zich had.

Marja: Hoe het precies allemaal zit vertel ik je later nog wel eens. Maar zou je nu onze bedden af willen halen en voorzien van schoon beddengoed. Dan ga ik even de mail bekijken en mijn achterstallige administratie bijwerken.

Sandra: Is goed, Marja! Oh, Sorry! Ik bedoel natuurlijk, mevrouw! Ik moet er eerst wel even aan wennen wanneer ik mevrouw moet zeggen of wanneer ik Marja mag zeggen.

Marja: Ha, ha, ha. Dat is toch niet zo moeilijk te onthouden. Wanneer

wij met z'n tweetjes zijn zeg je sowieso Marja. Daar sta ik op! Maar als bijvoorbeeld meneer Janssen hier zou zijn dan zeg je maar mevrouw.

Sandra: Ik doe mijn best om het allemaal te onthouden....Marja! Maar nu ga ik eerst naar boven om de bedden te doen. (*(af) dan gaat de telefoon*)

Marja: Met Marja Wiedebroeck, goede morgen!.....*hoi,..lieverd ben jij het, wat lief dat je belt.....wat zeg je?....Ja, hoor met mij gaat alles goed,..en met jou?*Wat vervelend nu,..*dus je komt vanavond niet thuis?....Het hoort erbij zullen we maar zeggen! Dan zie ik je morgen avond wel...toch?.....ik versta je niet zo goed!.....Je weet niet zeker of dat wel gaat lukken?...Het zou maar voor een week zijn vertelde je maandag toen je wegging.....er is vertraging? Hoe zo vertraging, bij de luchtvaartmaatschappij?.....oh, jullie zijn er nog niet uit.....en er moeten belangrijke beslissingen worden genomen...juist, ja*en ook nog eens knopen worden doorgehakt! ..Oké, schat hou me op de hoogte.....*ik ook van jou! Dooiiii!....dooiiii!* (*legt telefoon op tafel*) Dit is nu al de tweede keer in "fucking " twee maanden! Er zal toch niet iets anders achter zitten? Ach, nee! Zo mag ik niet denken, zo iets zou Berthran nooit doen. (*Sandra op met wasmand*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto